

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ
XXXVIII
№ 38 (1096)
18 ГРУДНЯ
1972 р.
Ціна 2 коп.

ПОСТАНОВА

ВЧЕНОЇ РАДИ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА
ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА
ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМ. І. І. МЕЧНИКОВА

Про виконання соціалістичних зобов'язань, взятих колективом Одеського університету на ознаменування 50-річчя СРСР

Заслухавши і обговоривши доповідь ректора університету, професора О. В. Богатського «Про виконання соціалістичних зобов'язань, взятих колективом університету в ознаменування 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік», вчена рада відзначає, що факультети, кафедри, наукові підрозділи та всі інші установи і служби університету, виконуючи історичні рішення XXIV з'їзду КПРС, Постанову ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення СРСР», відповідні рішення ЦК КП України, проробили різнобічну і цілеспрямовану роботу по підготовці до 50-річчя утворення СРСР, великого всенародного свята дружби і братерства народів нашої багатонаціональної держави, свята торжества ленінської національної політики. Колектив університету, керований партійною організацією, зосередив свої зусилля на підвищенні всього рівня учбово-методичної та ідейно-виховної роботи, на вихованні всіх студентів та співробітників університету на революційних, бойових та трудових традиціях Ленінської партії і радянського народу, на ідеях пролетарського інтернаціоналізму.

План заходів і соціалістичні зобов'язання колективу університету, прийняті 24 листопада 1971 року на засіданні вченої ради, доповнені рішенням ректорату від 4 жовтня ц. р. в основному, виконані. Позитивний досвід роботи нашого університету відзначений в рішенні Колегії МВССО УРСР від 17 листопада 1972 р. «Про підготовку вузів м. Одеси до 50-річчя утворення СРСР», а також Центральної РК КПУ м. Одеси, який нагородив університет почесним вимпелом Переможця в соціалістичному змаганні, на ознаменування 50-річчя утворення СРСР.

Колектив університету домогся збільшення успішності на 7—10 процентів в порівнянні з рівнем 1969—1970 навчального року. В університеті виконано ряд великих теоретичних робіт, в тому числі дві роботи: члена-кореспондента АН УРСР професора В. П. Цесевича і старшого наукового співробітника М. С. Казанасмаса «Атлас пошукових карт змінних зірок» і доктора філософських наук, професора А. І. Уймова «Логічні основи методу моделювання», які можуть бути подані на здобуття державних премій. Великий розвиток одержали господарські дослідження, обсяг яких в 1972 році склав 2 млн. крб. (проти початкового плану в 1 млн. 800 тис. крб.). Тільки за 1972 рік співробітниками захищено 7 докторських і 30 кандидатських дисертацій. Колективом університету проведено 11 наукових конференцій, присвячених 50-річчю утворення СРСР. П'ять студентів університету (т.т. А. Кушніренко, Є. Черкез, Г. Заславський, С. Богіна, А. Бенько) стали в 1972 році лауреатами всесоюзного, а 55 студентів — республіканського конкурсу студентських наукових робіт з суспільних, гуманітарних і природничих наук (в тому числі 2 і 37, відповідно, з суспільних наук). В 1972 році проведена значна робота по зміцненню співробітництва з братніми університетами союзних республік СРСР (укладення договорів про братську дружбу і всебічне співробітництво з Ростовським і Кубанським університетами РРФСР, Львівсь-

(Закінчення на 2-й стор.).

Вона була першою. Від неї захоплювало подих: кружилась голова, здавалося, начебто летиш кудись у пастку. Першокурсники підскакували ночами з її іменем на вустах. Атестація! Години, проведені за конспектами, опитування, заліки, контрольні. І ось закінчилася наша перша атестація. Закінчилася генеральна репетиція зимової сесії, перевірка знань, уваги, наполегливості.

Атестація допомогла нам побачити свої недоліки, навчитися нарешті вчитись.

«Пультар», стіннівка комітету комсомолу I курсу фізфаку.

Виступ цей ми попросили прокоментувати проректора по учбовій роботі ОДУ Дмитра Івановича Поліщука.

Написано досить натхненно. Однак коли мова йде про атестацію, не можна говорити про «генеральну репетицію» сесії, залік, колоквиум. Атестація задумана як засіб активізації самостійної роботи студентів. З її допомогою викладач може контролювати, чи регулярно студент працює над предметом.

Зараз дуже гостро постало питання «виживання» знань, або затування їх. Постає хорошему студенту, четвертокурсникові, питання з матеріалу, який він вивчав на перших курсах. Здебільшого виявляється, що все чи майже все забуто. Як же зробити засвоєння найпотрібнішої суми знань глибшим? Як зменшити нахил кривої затування знань? Над цією проблемою вже серйозно задумувалися вчені й педагоги, займаються нею і в соціологічній лабораторії при нашій кафедрі філософії. А поки що — атестація.

Студенти плачуться: стислі строки атестації! Немає часу на підготовку! На час атестації покидали інші заняття. Виходить, мовляв, протилежний результат!

Для того, хто регулярно працює над підручниками й конспектами, атестація не страшна. Його не застукать зненацька, він і без спеціальної підготовки відповість на запитання викладача.

В Московському інституті електронної техніки, де я побував нещодавно як учасник спеціального семінару з питань перевірки знань, атестацію проводять через кожні два тижні. Устатковано спеціальні класи. Опитування проводять машини, машини ставлять запитання й виставляють оцінки. Студенти весь час працюють, бо кожен знає — завтра можуть спитати! Викладачі розробили до десяти тисяч запитань з своїх курсів. На такий шлях стає і наш університет.

КОЛЕКТИВ УНІВЕРСИТЕТУ

УСПІШНО ВИКОНАВ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ,

ВЗЯТІ НА ЧЕСТЬ 50-РІЧЧЯ

УТВОРЕННЯ СРСР

СТУДЕНТИ!

ТВІЙ ДАРУНОК СВЯТУ —

СУМЛІННЕ НАВЧАННЯ, ОСОБЛИВЕ

НАПРУЖЕННЯ СИЛ НА ЮВІЛЕЙНІЙ

ВАХТІ І УСПІШНЕ СКЛАДАННЯ

СЕСІЇ.

вася; невдало спланував матеріал. Або питання були поставлені студентам не по суті.

Дехто з викладачів скаржиться на строки атестації: прочитано лише частину курсу, не складається уяви щодо повної картини знань студента. А вона, ця картина, й не потрібна. (Атестація

АТЕСТАЦІЯ? — ТАК, АТЕСТАЦІЯ.

■ НЕ ЗАЛІК, НЕ КОЛОКВІУМ, НЕ ТРЕТЯ СЕСІЯ

■ ХТО ГОТОВИЙ ВІДПОВІСТИ НА 10 000 ЗАПИТАНЬ

■ ДОПОМОЖУТЬ МАШИНИ

■ ПІДГОТОВКА ДО СЕСІЇ — ЦІЛИЙ РІК

■ А ВИ, БУДЬ ЛАСКА, БЕЗ СТИПЕНДІЇ

Ви самі, Дмитро Іванович, читаєте фізику першокурсникам. Як пройшла в них атестація?

Я підготував 80 запитань для так званого тест-опитування. Під копірку вийшло 160 карток. Кожен з 130 моїх слухачів мав одержати своє запитання. Списування з конспекту чи підручника виключене, бо питання вимагало осмисленої відповіді. На цю роботу я дав студентам 15—17 хвилин наприкінці лекції. Результат? Два «незадовільно», троє не здали робіт, всі інші — позитивна оцінка.

Виходить, що й викладачеві треба під час атестації чимало попрацювати.

Тому, хто веде практичні, лабораторні, семінарські заняття з студентами, майже все ясно: атестують по відповідях. Перевірити треба лише того, хто відмовчувався або пропустив. З лекційним курсом складніше. Тут не запропонуєш єдиної форми. Досвід, спостереження викладача допоможуть йому обрати відповідну форму — маленька контрольна, тест-опитування тощо. Треба використовувати й машини-екзаменатори.

Тут і лекторові треба замислитись про свої огріхи: до викладу якоїсь теми не досить підготу-

має показати, що студент знає з курсу на сьогоднішній день). Це знову ж таки підміна атестації екзаменом чи заліком.

Які ж результати атестації, котра щойно закінчилася?

В цілому позитивні. Атестації примусять наших студентів займатися науками з більшою ритмічністю. Таким чином, підготовка до сесії розтягується на весь семестр. А ті короткі дні, що даються між екзаменами, допоможуть продумати форму твоїх відповідей, мобілізувати красномовність, чи що.

Зробили ми й інші організаційні висновки. Цими днями підписано наказ про позбавлення стипендії таких студентів — Демидов Г. В., Генелл В. В., Тенета Л. А. (факультет романого-германської філології), Дзекул В. Д., Жаданова О. П., Тюпін А. С., Зінчук П. П., Хомко М. Н., Кожухар І. М., Богданов М. М. (механіко-математичний факультет), Митрофанов В. Н., Полетаєв В. В., Сафронов К. Л., Рудик М. С. (фізичний факультет). За те, що мали погані знання під час атестації.

До відома всіх — ректорат вирішив до Нового року провести ще одну атестацію.

Інтерв'ю провела К. ЧЕЧКІНА.

Тю університету

АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ ПРО СРСР

ЧЕРГОВЕ ЗАСІДАННЯ ПАРТКОМУ

На черговому засіданні партійного комітету, що відбулося 13 грудня, в центрі уваги комуністів було питання «Про серйозні методологічні помилки в діяльності кафедр історії Української РСР історичного факультету». Комуністи принципово, по-партійному обговорили питання, наголошуючи на необхідності термінового викорінення помилок ко-

лективом кафедри, негайного усунення недоліків, які є у роботі парторганізації історичного факультету.

Всі виступаючі — комуністи Н. Якупов, Л. Стрельцов, А. Еннан, З. Першина, Г. Петухов, М. Раковський, І. Дузь, П. Некрасов, О. Лобунець, Ю. Карпенко, В. Колмаков, В. Цесевич, О. Богатський, Л. Калуст'ян — дали принципову оцінку помилкам і недолікам у роботі факультету.

З обговореного питання партком прийняв розгорнуте рішення.

Нещодавно відбулася конференція студентів філологічного та юридичного факультетів, присвячена 50-річчю утворення СРСР. Проходила вона англійською мовою. Так задумали її організатори.

Студенти юрфаку прочитали доповіді «СРСР в боротьбі за мир» (Н. Мусич) і «Утворення національних областей в СРСР» (І. Ануфрієв).

Різноманітними були теми доповідей філологів. І. Костюченко — доповіла про роль КПРС і В. І. Леніна у створенні багатонаціональної держави. С. Білоконь обрала темою непорухну дружбу народів СРСР.

«Дружба літератур — дружба письменників» — тема дослідження І. Іванової. «Радянська книжка сьогодні і завтра» цікавила Н. Яковенко, О. Панченко ознайомила слухачів з культурним життям Молдавії. О. Колева розповіла про вищу освіту в СРСР.

НА МОРЕ ЗА ВОДОРОСТЯМИ

Студенти IV курсу біологічного факультету Олександр Слюсаренко та Олег Беломестов пишуть курсові роботи, присвячені

вельми актуальній темі — роль водоростей в біологічному очищенні морської води.

Разом з працівниками кафедри ботаніки вони часто відправляються на берег моря для збирання матеріалу, ведуть кількісний та якісний аналіз. Нас цікавить насамперед цистозира та інші перспективні для народного господарства водорості, потрібні для одержання йоду, броду, агару тощо.

І. ПОГРЕБНЯК,
професор
зав. кафедрою ботаніки.

ПОСТАНОВА

РАДИ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

ким і Сімферопольським — УРСР, Тбіліським університетом Гр. РСР, Гомельським — БРСР, Туркменським і Латвійським університетами, Вільнюським — Литовської РСР та Кишинівським університетом Молдавської РСР). Значно посилюється пропагандистська робота, що проводиться співробітниками і студентами університету в Одесі та області (тільки за 1972 рік в районах області силами університету проведено 38 днів науки).

Поряд з цим слід відзначити, що ще не всі факультети, кафедри та інші підрозділи університету працюють з повною віддачею сил, завдяки чому мають місце серйозні недоліки. По суті, згадані ланки університетського колективу знижують загальну ефективність роботи університету, що особливо неприпустимо на фоні загального піднесення і ентузіазму передових колективів. Так, мають місце факти низької якості лекцій та семінарських занять (наприклад, історичний факультет, професор С. К. Мельник), грубих методологічних помилок у викладанні (історичний факультет, доцент П. І. Воробей та ін.), порушення трудової дисципліни з боку студентів і співробітників університету. Все так само серйозно відстає по темпу і загальному рівню наукової роботи біологічний факультет (неприпустимо, наприклад, що кафедри гідробіології — завідувачий професор Ф. С. Замбриборщ, зоології хребетних — в. о. завідувачого доцент Л. Ф. Назаренко, генетики і дарвінізму — завідувачий професор О. І. Воробійов звсім не виконують господарських дослідних робіт). Є серйозні недоліки і методологічні промахуни в роботі історичного факультету. Ряд кафедр університету не відповідають рівню сучасних вимог. Серйозні недоліки властиві господарському апарату університету (проректор М. М. Король).

ВЧЕНА РАДА УХВАЛИЛА:

Відзначити, що колектив університету, в основному, виконав соціалістичні зобов'язання і план заходів на ознаменування 50-річчя утворення СРСР.

До 15 грудня ц. р. затвердити на засіданні ректорату кандидатури, висунуті на Дошку пошани університету, вважаючи основним критерієм для цього роботу кожного співробітника і студента по виконанню зобов'язань, прийнятих до 50-річчя утворення СРСР.

Всім факультетам, кафедрам, науковим установам та іншим підрозділам університету подати до 15 грудня ц. р. в ректорат свої пропозиції по нагородженню Почесними грамотами університету співробітників університету, студентів, які особливо відзначилися в роботі по підготовці до 50-річчя утворення СРСР.

Газеті «За наукові кадри» широко популяризувати підсумки виконання соціалістичних зобов'язань до 50-річчя утворення СРСР, звернувши особливу увагу на ознайомлення громадськості університету з найбільш важливим науковим напрямком і ведучи гостру і безкомпромісну критику недоліків в роботі ряду факультетів, кафедр та інших підрозділів.

Зобов'язати ради факультетів до 30 грудня ц. р. підбити детальні підсумки виконання тих зобов'язань і заходів кожної кафедри, наукової установи, підрозділу, а також курсів і груп, які не ввійшли в загальноуніверситетський План заходів, звернувши особливу увагу, з одного боку, на позитивний досвід роботи, з другого боку, — на факти недоліків, помилок, невиконання зобов'язань. Суворо вимагати з кожного члена колективу.

Звернути увагу декана біологічного факультету професора Ф. С. Замбриборща на неприпустимість дальшого відставання факультету в забезпеченні належного темпу, масштабу, рівня наукових досліджень, особливо з господарської тематики.

Співдружність університетів

Дні Молдавії На геофаці

«Да здравствует дружба народов Советского Союза!»

«Палкий привіт посланцям братнього молдавського народу!»

«Бине аць венит пе пемьнтул украинеск!»

«Добро пожаловать, дорогие молдавские друзья!»

Такі транспаранти замайорили з ранку 1 грудня в учбовому корпусі геолого-географічного факультету і на приміщенні гуртожитку №5.

Цього дня для участі в святкуванні «Дня Молдавії», що проводився на ознаменування 50-річчя СРСР, в гості до географів і геологів приїхав колектив географічного факультету Тираспольського державного педінституту ім. Т. Г. Шевченка на чолі з деканом факультету, доцентом І. К. Горашем, а також делегація Інституту геології і геофізики АН МРСР на чолі з директором доцентом А. В. Друмя.

Урочисте засідання ради та НСТ факультету, присвячене 50-річчю утворення СРСР, відкрив проректор по учбовій роботі доцент Д. І. Поліщук.

З вітанням до присутніх звернулись професор університету

І. Я. Яцько, директор Інституту геології та геофізики АН МРСР доцент А. В. Друмя, декан географічного факультету Тираспольського педінституту доцент І. К. Гораш, професор Гомельського університету С. Д. Туровський, завідувачий відділом палеонтології і стратиграфії Інституту геології і геофізики АН МРСР доцент К. М. Негадаєв-Ніконов.

Всі виступаючі підкреслили плідність наукових зв'язків між геологами і географами України та Молдавії. Геологи Одеського університету І. Я. Яцько і Є. Т. Мальований в перші післявоєнні роки провели геологічну та гідрогеологічну зйомку території Молдавської РСР. В тісному контакті з одеськими геологами всі роки працюють палеонтологи, які неодноразово організували наукові конференції.

Як в Одесі, так і в Кишиневі збирались географи для вирішення проблем перетворення природи та вивчення ґрунтового покриву. В нашому університеті тільки за останні роки молдавськими вченими захищено 9 кандидатських дисертацій з геології і географії Молдавії.

УЖЕ БЛИЗЬКО 20 років триває дивовижна суперечка: хто «розумніший» — людина чи створена нею електронні обчислювальні машини. Ці машини лічать у тисячі разів шоріше, ніж може працювати наш мозок. Однак бути розумним — правильно оцінювати оточуючий світ і приймати найліпше рішення — зовсім не тільки вміння швидко рахувати. Треба ще й дуже багато знати, багато пам'ятати і швидко використовувати свої знання.

Скільки хвилюючих суперечок про це в обчислювальному центрі нашого університету! Вони розгорілися з особливою силою, коли в Одесу приїхали дві симпатичні жінки з Росії, з Сибірського відділу Академії Наук СРСР. Віра Ровіна і Марія Легостаєва мають багатий досвід спілкування з розумними машинами, вони дали одеситам дуже цінні консультації.

Ось що розповіла нашому кореспонденту про перспективи електронно-обчислювальної техніки працівник ОЦ ОДУ НЕОНІЛА АНТОНІВНА МАЗУР:

— У сучасних обчислювальних машин дві види пам'яті: оперативна і зовнішня. У зовнішній пам'яті може зберігатися величезна кількість інформації. Однак, коли машини користуються нею, швидкість їхньої роботи порівняно невелика. Оперативною ж пам'яттю машина може користуватися у тисячі разів шоріше. Проте, навіть найнеуважніший п'ятикласник пам'ятає в сотні тисяч разів більше, ніж може зберегти в своїй оперативній пам'яті найкраща обчислювальна машина. В цьому одна з найважливіших причин, чому сьогодні людський мозок, безперечно, переживає будь-яку обчислювальну машину. Вчені підрахували, що для того, щоб порівнятися з людиною по пам'яті, сучасна обчислювальна машина повинна мати об'єм в 1000 кубометрів. Таку машину не візьмеш з собою в космос, та й на землі з нею не дуже зручно працювати.

Спершу в обчислювальних ма-

шинах використовувались звичайні електронні лампи. Такою була наша університетська машина «Урал-2». Потім на зміну лампам прийшли транзистори. Машини стали менші, надійніші і стрімкіші. Наша М 220-М — машина другого покоління, 25 тисяч операцій на секунду. Працює у два з половиною рази шоріше, ніж попередня.

А зараз транзистори починають замінювати новими чудовими елементами. Звуться вони інтегральними схемами. Уявіть най-

ривняйте: при використанні транзисторів у кубічний сантиметр ледве втискується один елемент! Отже машини зможуть пам'ятати в тисячі разів більше, ніж сьогодні. Революція в електронно-обчислювальній техніці! Правда, за своєю оперативною пам'яттю вони ще не доженуть нас з вами, але наближаться. А далі, звичайно, замість інтегральних схем вчені запропонують щось зовсім нове, могутніше. Що буде тоді? Хто буде розумнішим — людина чи машина? Кожен з

ЧИ ПОРОЗУМНІШАЮТЬ МАШИНИ?

тоншу керамічну пластинку розміром з копійчну монету. На таку пластинку можна нанести ще більш тонкий шар із спеціального матеріалу, і тоді одержаний «бутерброд» перетвориться на опір. Якщо використовувати інші матеріали, вийдуть конденсатори, транзистори — будь-які потрібні для машини елементи. Зібравши кілька таких «бутербродів» в «етажерку», ми можемо одержати мініатюрні підсилювачі, генератори та інші радіосхеми. Зовсім недавно навчилися робити інтегральні схеми інакше — перетворюючи в найскладніші електронні прилади найменші кристали спеціальних речовин. В одному такому кристалі об'ємом в 1 кубічний сантиметр можна вмістити до 1000 елементів. По-

нас має право на свою точку зору. Яка з них буде вірнішою, вкаже майбутнє. Я особисто оптиміст, вірю в людський мозок. Вірю, що він зможе не лише пізнати себе, але й перевищити себе у своїх же творіннях.

К. ВАСИЛЬЄВА.

Марія Легостаєва — працівник ОЦ Сибірського відділення АН СРСР.

Суперечка.

Що «скаже» машина? Начальник зміни обчислювального центру ОДУ Володимир Душенковський, працівник ОЦ Сибірського відділення АН СРСР Віра Ровіна і Владислав Ефендієв, асистент кафедри обчислювальної математики ОДУ.

Фото К. ЧЕЧКІНОІ.

відами виступили В. Дадкіна, А. Авдейчик та А. Шувалов. В їх доповідях були висвітлені підсумки геологічних та географічних робіт одеських вчених за 50 років існування СРСР.

Урочисте засідання закінчилось великим святковим концертом, в якому взяли участь художня самодіяльність гостей і геолого-географічного факультету нашого університету.

Другого дня гості здійснили екскурсію по місту, відвідали музеї партизанської слави в катакомбах, петрографо-мінералогічний та палеонтологічний музеї університету.

В другій половині дня відбулась товариська зустріч з волейбола. Жіноча команда гостей з «сухим» рахунком обіграла нашу команду, але наша чоловіча команда з рахунком 3:0 виграла.

У гуртожитку на честь гостей відбувся святковий вечір. Довго не змовкали російські, українські та молдавські пісні і танцювальна музика, що виконувалась по черзі естрадними оркестрами гостей і господарів.

На прощання була висловлена думка: міцніти дружбі і науковому співробітництву, які плідно розвиваються вже близько трьох десятиріч.

Ю. АМБРОЗ, доцент, секретар партбюро геолого-географічного факультету.

ВИЙШЛИ З ДРУКУ

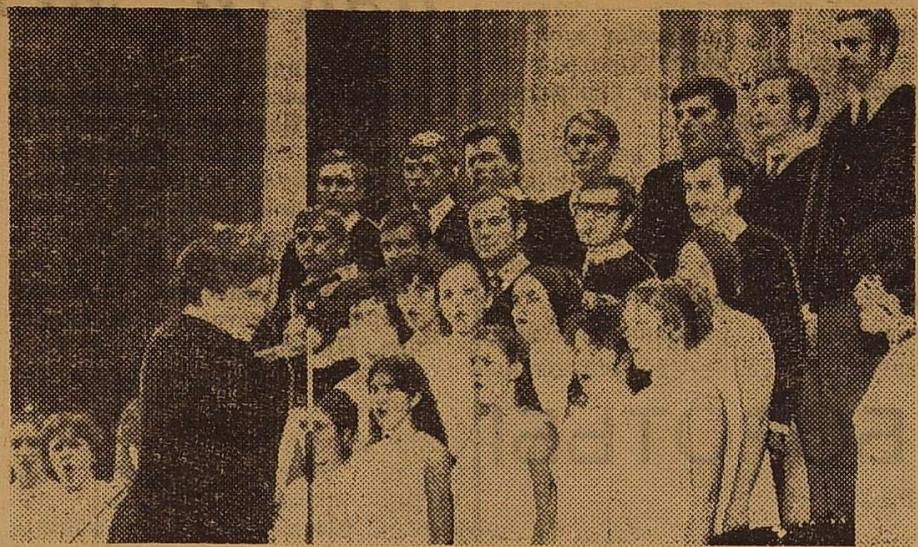
ПОЛКУ АВТОРІВ ПРИБУЛО

«Правове становище радянської союзної республіки» — так назвав свою книжку завідувач кафедри державного й адміністративного права юридичного факультету Лев Михайлович Стрельцов. Вона вийшла в гарному оформленні на честь 50-річчя утворення СРСР у видавництві «Вища школа» (Київ).

У книзі на значному фактичному матеріалі розглянуто питання правового становища союзної республіки в складі Союзу РСР, державно-правових відносин між СРСР і союзними республіками — суверенними державами, суб'єктами найвищої форми соціалістичної федерації. Висвітлюються проблеми суверенітету в історико-правовому розвитку, його значення як загальної, найважливішої властивості держави, принципи і правові основи розмежування компетенції між Союзом РСР та союзними республіками, конституційні та інші гарантії суверенітету.

О. ГОРЯТНОВ, студент-заочник VI курсу.

УНІВЕРСИТЕТ СПІВАЄ

Що значить — співати в хорі? Адаже співати тут може кожен. Ми не шукаємо вундеркіндів, ми маємо справу із звичайними студентами, юнаками й дівчатами, котрі просто хочуть співати. Основна вимога під час прийому в хор — правильно проспівати мелодію пісні.

Головне для нас — прищепити смак до музики, любов до неї. Будь-яке мистецтво, що живиться соками національної культури, завжди служить благородній меті — вихованню, формуванню любові до Батьківщини, до людини.

Як відомо, одеська хорова школа заслужила повагу не лише на Україні, а й в усьому Союзі, навіть за його межами. Однак хорова самодіяльність з цілого ряду причин стоїть не на належній висоті. Наш університет має досить постійні традиції в хоровавому жанрі. Вони почалися ще з 50-х років. Відтоді можна простежити символічну криву піднесення і спадів художньої цінності хору як творчої одиниці. І ось зараз в ювілейному році труд великого колективу високо оцінений авторитетним журі республіканського фестивалю. Головою журі цього жанру був заслужений діяч мистецтв професор Л. Н. Венедиктов — завідувач кафедрою Київської консерваторії, головний хормейстер Київської опери.

Умови конкурсу були дуже серйозні. Брати участь міг лише той колектив, котрий має в своєму репертуарі не менше десяти різних за жанром і стилем творів. Ювілейна тематика в репертуарі була теж обов'язкова.

З вузівських хорів на обласний огляд пройшло три колективи: університету, політехнічного і сільськогосподарського інститутів.

Проте витримати всі умови участі (десять творів!) змогли тільки ми.

Як же формувалася програма виступу? Чотири твори вибрав сам колектив, решту називало журі. Ми дуже-дуже хвилювалися. Нарешті — співаємо:

Клепінин. З Леніним в серці.
Естонська народна пісня «Отчий дом».

Вебер. Пісня циган.

Арро. Усни, дорогой.

Українська народна пісня «Ой, кину я бук».

Глюк. Праздник хора.

Пісня індонезійських рибалок «Зинг-зонг».

Савицький. Червоні маки.

Благообразов. Над рекою Дніпром.

Шебалін. Утес.

Солістами були З. Павлик, Нгуен Суан Тханг, А. Торзюк, М. Шука.

Змагатися доводилось з таким серйозним суперником як хорова капела Будинку художньої самодіяльності імені Лесі Українки, де співають понад п'ятнадцять професійно грамотних учасників. Хоч і дуже хвилювалися, але звучали досить добре на обласному огляді. А на республіканському почували себе ще впевненіше. Журі навіть запропонувало записати нам кілька творів на пластинку фірми «Мелодія». І ми раді сказати, що вже записалися.

Що ж дозволило добитись успіху на фестивалі, присвяченому 50-річчю утворення СРСР? Це, насамперед, звичайні, наполеглива праця, захоплення колективу, бажання відстояти честь свого університету.

Поруч з ветеранами, п'ятикурсниками, такими «фанатами» хорового співу як Віктор Баранник (він староста хору, комуніст), Раїса Гандрабура, Ольга Хлів-

нюк, Ніна Гладченко, Олена Дементьєва, Валентина Качкова, Борис Бачур, до нас прийшли здібні молоді виконавці, справжні ентузіасти — першокурсники, які стануть гідною зміною випускників. Вони вже зрозуміли, що коли співати разом, дружніше й яскравіше, ніж якщо її співав би один. Відчуття цієї сили колективного виконання має колосальний виховний вплив на молоду зміну.

Щороку наш хор зустрічається з іншими колективами, з вузівськими хорами інших міст. Цікаво пройшла в цьому році поїздка до столиці сонячної Грузії — Тбілісі. Дуже сподобалася нам грузинська тепла гостинність.

Не можна не сказати про допомогу й велику увагу до хору з боку ректорату, партійної та громадських організацій. Хористам, котрі вчаться успішно, завжди надають місця у гуртожитку, подають матеріальну допомогу. Голова студентського клубу Е. Чечельницький своєю невтомною енергією цементує всю самодіяльність, непрямою волею з халтурою, виявляючи високу художню вимогливість до колективу. За це ми йому дуже вдячні.

Хоч переможців і не судять, вискажемо одне побажання. Мало в нас у хорі чоловіків. До речі, поздоровляючи нас з успіхом, про це наголосило у своєму виступі наше вельми шановне журі. Отже, запрошуємо. Запрошуємо всіх — і дівчат і юнаків. Особливо юнаків. Приходьте. Співайте з нами. Не пошкодуєте.

Колективний кореспондент «ЗНК» — хорвий колектив університету на чолі з хормейстером А. П. СЕРЕБРІ.

Фото К. ЧЕЧКІНОУ.

Платон Бебиа

ПЕСНИ А Б Х А З И И

Старинные песни, как пули, кипучи,
Как сабли героев, бесстрашны и злы.
Они нам расскажут о ранах пекущих,
О взлете над миром высокой скалы.
Те песни

борьбу воспевали нередко,
Они помогли врага победить...
Лишь не было шуточной песни у предков:
Им некогда было шутить!

Аспирант. Фото С. ЄФІМОВА.

Кайсын Кулиев

ЛУННАЯ НОЧЬ

Лунный свет в ночи — как свечка.
Русло. — Дерево. — Отрог.
Я иду. Долина. — Речка.
На камнях сухих дорог
Лунный факел ночь поджег.
Под лунной светлеюй горы.
На снегу вершин — луна
И на каменном заборе.
Белизной озарена
Горной ночи крутизна.
Луч луны летит папирой
На дома, на карагач.
Сквозь густую ночь над миром
Лунный диск летит, как мяч.
В эту ночь луны не плачь!

Переводы выпускника филфака ОГУ А. ЯНИ.

Атаджан Таганов

СТИХИ О РУБАШКЕ

Мальчугану на шумном базаре
вчерашнем
Мать купила рубашку
из простого холста.
Хоть и стоит гроши,
хоть обновка проста, —
Джигитенок в восторге
от новой рубашки.
Вот смотрител
Спешит он рубашку надеть,
В ней бежит, чтобы встретить
мальчишек у школы.
Ничего не струсилось
в этот будничныи день,
Но у мальчика
праздник сегодня веселый!
Хоть на миг
захотелось и мне мальшом
Быть, чтоб радости мира
мне стали рубашкой,
Чтобы горести мира
увидеть лишь в том,
Что у этой рубашечки
ворот запачкан!

РІВНЯЙТЕСЬ НА ПРАЦІВНИКІВ БІБЛІОТЕКИ

Про аварійний стан нашої бібліотеки — кращої в республіці — говорилося вже чимало. І зараз дещо робиться, щоб врятувати її. Але положення тривожне, тому відстрочення виконання термінових робіт є неприпустимим. Але ж подивимося, як виконуються роботи, що рекомендовані спеціальною комісією? Перевірка зовнішньої каналізації — не виконано; перенос трьох каналізаційних випусків з будівлі — не виконано; ремонт зливного лотку навколо стін будівлі — не виконано.

Разом з тим надходять нові тривожні відомості: у підвальному поверсі книгосховища, в приміщенні газетного фонду, в стінах будівлі з боку міськсадку з'явилися нові тріщини, які свідчать про те, що осідання продовжується.

Будівельники обіцяють після стабілізації будівлі провести ремонт. Вже замовлено проект укріплення будівлі, а поки що... Діаметральна протилежність цьому — робота колективу студентської бібліотеки. Слід тільки дивуватися, яким «чудом» численний колектив студентства практично одержує всю необхідну літературу. Ціною яких зусиль і хто це зробив — ось про що хочеться розповісти.

Знову відродив роботу в бібліотеці скромний колектив студентської бібліотеки, який складається з самих жінок. І саме на їх тендітні плечі лягло велике не тільки організаційне, але й фізичне навантаження. Саме вони в дуже короткий строк організували на всіх факультетах пункти видачі книг. Щоб зробити це, слід було відібрати літературу, з урахуванням особистостей стаціонарного, вечірнього і заочного навчання. Найбільші труднощі були при розподілі суспільно-політичної літератури, яка так потрібна студентам всіх факультетів.

Треба було терміново відібрати літературу для зберігання в підвалі й організувати майбутній читальний зал. На факультеті мали піти найдосвідченіші працівники. І це з колективу всього в двадцять чоловік! А напружене становище співпало з найбільш жарким періодом літа. Треба було затримати заплановані графіком відпустки, а тих, хто був у відпустці, — відкликати.

Працювати довелося у винятково важких умовах. Це вони, наші славні трудівниці, самі знімали книги з полиць, зв'язували їх в пачки, зносили з третього поверху, вантажили на машини і везли в підвал та у виділені приміщення. Всі працювали самовіддано, прекрасно розуміючи, що від їх праці, від їх «залізної дисципліни під час праці» (В. І. Ленін) залежить подальша доля всієї бібліотеки, без якої неможливе навчання багатотисячного студентського колективу університету. І тільки під кінець липня нам дали допомогу — студентів. Але все ж і тоді самим жінкам доводилось розставляти стелажі в нових приміщеннях, вести бібліотечний інвентар, каталоги, столи... Загальна кількість вивезеної літератури склала понад 150 000 томів!

І зараз колективу бібліотеки нелегко. Адаже для того, щоб виконати студентські замовлення, доводиться йти в аварійні приміщення, підбирати літературу, зв'язувати її в пачки і приносити в свої бібліотеки. Тут дуже до речі звернутись до студентів, щоб вони користувались й іншими бібліотеками міста. Наприклад, бібліотека ім. В. І. Леніна може задовольнити майже повністю потреби в книгах.

Через те, що філіали бібліотеки в різних місцях, важко забезпечити книгами всі точки видачі. Так, зараз два читальних зали в гуртожитках обслуговує всього одна людина, в той час як в нормальних умовах на видачі в читальному залі працювало по-зміно двое.

І ще одна серйозна трудність: практично немає місця для зберігання літератури, що надходить, — учбової і науково-методичної. Немає місця для зберігання періодики. Всі ці питання ще належить вирішити. І в цьому нам мають допомогти будівельники. Останнє слово — за ними. Вони повинні, зобов'язані рівнятися на таких ентузіастів бібліотеки, як Л. Антонова, С. Бондар, Т. Елдерман, Г. Ковтун, Л. Побочна, В. Купчинська, Л. Мусій, Н. Курносова, Р. Шарканська та багатьох, багатьох інших.

Ж. БРОУН,
доцент,

член профкому університету.

ПРО ЖИТТЯ СКОВОРОДИ

На днях відбулася зустріч членів кафедри української літератури з студентами біологічного факультету з нагоди 250-річчя з дня народження українського філософа-просвітителя Г. С. Сковороди.

Заступник секретаря партбюро біофаку доцент Н. Жаренко привітала добре починаючи членів кафедри української літератури, які прийшли до біологів, щоб розповісти про життя і літературну діяльність мандрівного вчителя, філософа-гуманіста, письменника-демократа.

З великою доповіддю виступив доцент П. Т. Маркушевський. Пристрастно й емоційно розповів він про життєвий шлях Григорія Саввича Сковороди, що ще за життя став постаттю легендарною.

Доповідач наголосив, що творчість Сковороди проінята неохитною вірою в народ, полум'яним прагненням служити йому.

Вчення Сковороди, підкреслив він, будило сумління, підносило людську гідність, наголошувало

на величезній ролі праці як основи людського щастя. Сковорода стверджував, що неробство, паразитизм — найбільша людська вада. Він протиставляв трудолюбство широких народних мас панівним верствам, говорячи, зокрема, що «здоровий хлібороб щасливіший від хворого царя. Ні, він навіть кращий і від здорового царя».

Виступ кандидата філологічних наук В. В. Шапоренка був присвячений історичній ролі Г. С. Сковороди в розвитку української літератури. Високу оцінку його спадщині дали видатні діячі української і російської культури: І. Франко, Л. Толстой, В. Бонч-Бруевич та ін.

Образ Г. Сковороди увійшов у художню літературу радянського часу. Про нього писали П. Тичина, М. Рильський, В. Шевчук, І. Пільгук і багато інших.

М. ДОБРОГОРСЬКИЙ,
старший викладач кафедри української літератури.

КОНФЕРЕНЦІЯ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

21—23 грудня 1972 року відбується міжвузівська наукова конференція аспірантів та молодих вчених, присвячена 50-річчю утворення Союзу РСР.

Мета цієї конференції полягає в тому, щоб надати можливість молодим науковцям звітувати про

результати досліджень, які проведено та завершено до цієї славної історичної дати в житті всього нашого народу.

Підготовку конференції здійснює оргкомітет, до складу якого входять провідні науковці університету, представники ради молодих вчених Одеського держуні-

верситету імені І. І. Мечникова, вузів міста, обкому ЛКСМУ та інші.

Ювілейна конференція відкривається пленарним засіданням, де будуть прочитані доповіді, присвячені знаменній історичній даті — 50-річчю утворення СРСР. Відбудеться засідання секцій

суспільних, гуманітарних і природничих наук.

На конференції буде зроблено близько 200 доповідей та повідомлень.

Запрошуємо науковців, викладачів, співробітників університету взяти активну участь в роботі республіканської конференції молодих вчених, присвяченій 50-річчю утворення СРСР.

ОРГКОМІТЕТ

